

PRZEGLĄD CZASOPISM ZAGRANICZNYCH

„Agrar- und Umweltrecht“

Christian Heinichen, Oliver Schniewind, *Forstwirtschaftskooperationen im Lichte des Kartellrechts – Evaluierung kartellrechtlich zulässiger Kooperationsformen* (Współpraca w gospodarce leśnej w świetle prawa antymonopolowego – ocena form współpracy dopuszczalnych na gruncie prawa antymonopolowego), AUR 2014, nr 1, s. 1-6.

W Niemczech lasy zajmują powierzchnię 11 mln hektarów. Około połowa gruntów leśnych jest przedmiotem własności osób prywatnych. Grunty te częstokroć są rozdrobnione oraz wyróżniają się ponadto niekorzystnym ukształtowaniem rozłogu. Jedna trzecia ogólnej powierzchni lasów stanowi własność państwa, a pozostałe 20% – publicznych osób prawnych. W tym stanie rzeczy prowadzenie gospodarki leśnej jest możliwe jedynie w ramach współpracy wielu właścicieli gruntów leśnych.

Ocena tej współpracy z punktu widzenia prawa antymonopolowego zyskała na aktualności w kontekście postępowania Federalnego Urzędu Antymonopolowego. Postępowanie jest nakierowane na ustalenie, czy realizacja zbytu drewna z lasów różnych właścicieli przez podmioty państwowe narusza postanowienia prawa antymonopolowego. W tym celu autorzy opisali szczegółowo postępowanie oraz wskazali na formy współpracy w gospodarce leśnej, które nie naruszają norm prawa antymonopolowego. W podsumowaniu stwierdzili, że obecnie przewidziane formy kooperacji w gospodarce leśnej mogą umożliwić zastąpienie dotychczasowego sposobu zbytu drewna różnych właścicieli przez podmioty państwowe.

Gottfried Holzer, *Boom der Agrarrechtshandbücher – Gedanken zur Systematik des Agrarrechts – eine Erwiderung* (Dynamiczny rozwój wydawnictw praktycznych z zakresu prawa rolnego – przemyslenia dotyczące systematyki prawa rolnego – riposta), AUR 2014, nr 1, s. 7.

Autor polemizuje z tezami artykułu Christiana Bussego, opublikowanym w nr 8 „Agrar- und Umweltrecht” z 2013 r. Wyraża głębokie zdziwienie faktem pominięcia swojej monografii (*Agrarrecht*), którą uważa za nowatorską, przydatną zarówno do

nauki, jak i do praktyki stosowania prawa. Obejmuje ona część ogólną i szczególną, zawiera analizę podstaw doktrynalnych prawa rolnego oraz analizę ustawodawstwa zarówno wspólnotowego, jak i wybranych prawnorolnych instytucji w prawie austriackim. Ponadto Gottfried Holzer wyraźnie wskazuje, że bezspornie definicja funkcjonalna uniemożliwia jasne odgraniczenie prawa rolnego od innych gałęzi prawa. Jest to jednak jej walorem, a nie wadą. Daje ona bowiem wyraz wielofunkcyjności rolnictwa i obszarów wiejskich.

Klaus Thomas, *Die verfassungsrechtliche Einordnung der Verfahren des Flurbereinigungsgesetzes, Teil 5: Anwendungsfolgen für die Verfahren aus §§ 86, 87 FlurbG* (Ocena postępowań scaleniowych z punktu widzenia Konstytucji, część 5: skutki dotyczące postępowań określonych w § 86 i 87 federalnej ustawy o scalaniu gruntów), AUR 2014, nr 2, s. 41-44.

Artykuł kontynuuje analizę postępowań scaleniowych przewidzianych w federalnej ustawie o scalaniu gruntów pod kątem konstytucyjności jej postanowień. Przedmiotem rozważań jest porównanie postanowień § 86 i § 87 wskazanej ustawy. Oba wymienione paragrafy dotyczą dwóch szczególnych postępowań scaleniowych przewidzianych ustawą. Postępowanie scaleniowe uproszczone reguluje § 86 ustawy, a postępowanie w przedmiocie przekazania gruntów na cele dużych przedsięwzięć – § 87. Artykuł m.in. podkreśla złożony charakter postępowania uproszczonego. Pierwszy przepis stanowi, że postępowanie uproszczone prowadzi się celem umożliwienia lub przeprowadzenia m.in. działań urbanizacyjnych, działań z zakresu ochrony środowiska, rozwoju obszarów wodnych w zgodzie z wymogami natury i kształtowania układu miejscowości lub krajobrazu. Autor dopatruje się w słowach „umożliwienie” i „przeprowadzanie” klucza do określenia istoty postępowania uproszczonego. W jego ocenie wskazane słownictwo oznacza, że wyżej wymienione działania są dokonywane na podstawie innego aktu prawnego niż na podstawie federalnej ustawy o scalaniu gruntów. Artykuł zawiera szczegółową analizę konstytucyjności obu postępowań szczególnych federalnej ustawy o scalaniu gruntów.

Harald Wedemeyer, *Das Urteil des BGH zum Begriff der Anlage im EEG – endgültige Klärung oder neue Probleme?* (Wyrok Trybunału Federalnego dotyczący pojęcia instalacji w ustawie o energiach odnawialnych – ostateczne wyjaśnienie czy nowe problemy?), AUR 2014, nr 2, s. 56-62.

Niemiecka ustawa o energiach odnawialnych przewiduje system wsparcia finansowego urzędzeń wytwarzających takie rodzaje energii. Ustawodawca niemiecki uzależnił wysokość wsparcia w szczególności od wielkości urządzenia. System sprawdza się do zapewnienia właścicielom instalacji o mniejszej wielkości produkcji prądu wyższego dochodu za sprzedawaną energię elektryczną. Takie rozwiązanie ma umożliwić konkurowanie małym jednostkom produkcyjnym z większymi jednostkami, któ-

rych koszty produkcji prądu są mniejsze. W dalszej części artykuł przedstawia w tym zakresie istotne orzeczenie Trybunału Federalnego z 23 października 2013 r. W podsumowaniu analizy autor podkreślił, że orzeczenie wyjaśniło wątpliwości co do tzw. instalacji satelitarnych, tj. elektrociepłowni napędzanych biogazem. Jednak nadal niewyjaśniona pozostaje klasyfikacja elektrociepłowni dobudowanych do istniejących instalacji.

Klaus Thomas, *Die verfassungsrechtliche Einordnung der Verfahren des Flurbereinigungsgesetzes, Teil 6: Das Verhältnis der Verfahrenstypen zueinander* (Ocena postępowań scaleniowych z punktu widzenia konstytucji, część 6: wzajemne relacje pomiędzy postępowaniami), AUR 2014, nr 3, s. 87-91.

Artykuł zamyka serię opracowań dotyczących oceny konstytucyjności niemieckiej federalnej ustawy o scalaniu gruntów. Niemieckie prawo scaleniowe charakteryzuje się tym, że obok podstawowego postępowania scaleniowego wyróżnia także szereg postępowań szczególnych. Autor dokonał klasyfikacji postępowania uproszczonego i postępowania na rzecz infrastruktury, posługując się kryteriami konstytucyjności w odniesieniu do prawa własności. Rozróżnia on przy tym postępowania na rzecz osób trzecich oraz na cele prywatne uczestników. W artykule autor zawarł tezę, że liczne normy regulujące postępowanie uproszczone mają – wbrew odmiennemu dominującemu pogładowi – charakter wyłączeniowy. Zgodnie bowiem z dominującym poglądem wyłączeniowy charakter ma tylko postępowanie scaleniowe na rzecz infrastruktury. W podsumowaniu Klaus Thomas podkreślił, że prawo scaleniowe jest oceniane jako zagadnienie drugorzędne. Należy jednak mieć na względzie, że ma ono istotny wpływ na realia życia mieszkańców obszarów wiejskich.

Christian Busse, *Überlegungen zum funktionalen Agrarrechtsbegriff – Zugleich Replik auf die Erwiderung von Holzer*, AUR 2014, 7 (Przemyslenia na temat funkcjonalnego pojęcia prawa rolnego – jednocześnie replika na wypowiedź Holzera, AUR 2014, 7), AUR 2014, nr 4, s. 138-141.

Artykuł jest repliką Christiana Bussego na wypowiedź Gottfrieda Holzera na temat istoty prawa rolnego. Christian Busse wskazał, że zarzewiem sporu jest jego artykuł na temat systematyki prawa rolnego przeprowadzonego w świetle dynamicznego rozwoju podręczników prawa rolnego. Autor podkreślił, że przedmiotem analizy były cztery opracowania, a nie całościowa ocena publikacji prawnorolnych w obszarze niemieckojęzycznym. Natomiast w odniesieniu do definicji funkcjonalnej prawa rolnego Busse zauważył, że sprowadza się ona do tego, iż pojęcie prawa rolnego obejmuje wszystkie normy prawne, które w sensie funkcjonalnym wywierają skutki w zakresie gospodarki rolnej i leśnej. W konsekwencji praktycznie każda dziedzina prawa zaliczałaby się do prawa rolnego.

Opracowanie: MICHAŁ MARCINKOWSKI

PPR Nr 1 (14) – 2014, 257-259
DOI: 10.14746/ppr.2014.14.1.13